

КАМАРА НА СЛЕДОВАТЕЛИТЕ В БЪЛГАРИЯ

1797 София, бул. „Д-р Г.М.Димитров № 42“, тел.(02)906 93 45, факс (02) 982 66 65

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 170/196
Дата 15.04.2021г.

КАМАРА НА СЛЕДОВАТЕЛИТЕ
В БЪЛГАРИЯ
№ 10 ЕКЗ. № 1
14.04.2021г.
СОФИЯ

СТАНОВИЩЕ

На Камарата на следователите в България (КСБ), относно писмо наш вх. № 12/ 17.03.2021 г. на Конституционния съд на Република България във връзка с конституционно дело № 4/ 2021 г., образувано по искане на президента на Република България за установяване противоконституционност на чл.чл.46, ал.8, чл.194, ал. 6, чл. 213а, ал. 2, чл. 411, ал. 4, относно думите „както и делата от компетентност на прокурора по разследването срещу главния прокурор или негов заместник“ от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) обн., ДВ, бр.86 от .28.0102005 г., посл. изм. ДВ, бр.20 от 09.03.2021г. и на чл. 136, ал. 11 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), обн. В ДВ, бр.64 от 07.08.2007 г., посл. Изм. Идоп. ДВ, бр. 16 от 23.02.2021 година.

С определение от 09.03.2021 г. на Конституционния съд по конституционно дело № 4/ 2021 г. е допуснато за разглеждане по същество изложеното по-горе искане на президента на Република България, като същото определение Камарата на следователите в България е конституирана като заинтересована страна и е определен тридесетдневен срок за представяне на становище.

Камарата на следователите в България, представлявана от своя председател г-н Петко Петков, след като се запозна с искането на президента на Република България за установяване противоконституционност на чл.чл.46, ал.8, чл.194, ал. 6, чл. 213а, ал. 2, чл. 411, ал. 4 относно думите „както и делата от компетентност на прокурора по разследването срещу главния прокурор или негов заместник“ от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) обн., ДВ, бр.86 от .28.0102005г., посл. изм. ДВ, бр.20 от 09.03.2021г. и на чл. 136, ал. 11 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), обн. В ДВ, бр.64 от 07.08.2007 г., посл. изм. и доп. ДВ, бр. 16 от 23.02.2021 г. установи следното :

Противоречие с чл. 127 от КРБ. Съгласно чл. 127 от КРБ основната функция на прокуратурата е да следи за спазването на законността чрез упражняването на надзор за законност. Когато е налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление прокурорът образува наказателно производство. Тази функция е гарантирана чрез независимостта на всеки прокурор при прилагането на закона. В този дух бяха и извършените промени в НПК и ЗСВ през 2016 г., чрез които отпаднаха нормите които налагаха централизирания характер на прокуратурата. По този начин бе гарантирана личната независимост на магистратите-прокурори, като се извърши отграничаване на функциите на главния прокурор

и на административните ръководители по административно-организационното ръководство от магистратските им функции. Всичко това гарантира независимост на прокурорите и ненамеса във вътрешното им убеждения, но при съществуващ строг контрол за законност в рамките на самата прокурорска институция.

С въвеждането на институцията особен прокурор за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или негов заместник (чл. 194, ал. 6 от НПК), чиито действия не подлежат на ръководство в рамките на прокуратурата и на контрол за законност (чл.46, ал. 8 от НПК и чл. 136, ал. 11 от ЗСВ) на практика законодателят премахва гаранциите за обективност, всеостранност и пълнота на провежданото разследване.

Противоречие с чл. 126 ал. 2 от КРБ. От другà страна, съгласно чл. 138, т.6 и т. 7 от ЗСВ главният прокурор издава писмени инструкции и указания относно дейността на прокуратурата (чл.136, ал. 5 от ЗСВ) и ръководи контролната дейност в прокуратурата, като по този начин се обезпечава еднаквото и правилно прилагане на законите от прокурорите в страната. С оглед разпоредбите на чл. 46, ал. 8 от НПК и чл. 136, ал. 11 от ЗСВ прокурорът по разследването срещу главния прокурор или негов заместник не е ангажиран с изпълнението на тези инструкции и указания. По този начин открит стои въпросът за законосъобразността при извършването от него разследване с оглед еднаквото и правилно приложение на материалните и процесуалните закони.

Противоречие с чл. 6 от КРБ. В противоречие със сега съществуващите нормативни разпоредби, регламентиращи реда за разследване на престъпления, се определя в дадения случай разследващият орган.

Това се отнася и за извънредния способ за съдебен контрол на издадените от прокурора по разследването срещу главния прокурор или негов заместник актове – единствено пред специализираните съдилища (чл.213а, ал. 2 от НПК), както и в дадената възможност, единствено на пострадалите от престъпления извършени от главния прокурор или негови заместници да обжалват по съдебен ред отказът за образуване на досъдебно производство, от което са лишени останалите български граждани.

Предвид изложеното по-горе, считаме, че разпоредбите на чл.чл.46, ал.8, чл.194, ал. 6, чл. 213а, ал. 2, чл. 411, ал. 4 относно думите „както и делата от компетентност на прокурора по разследването срещу главния прокурор или негов заместник“ от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) обн., ДВ, бр.86 от .28.10.2005г., посл. изм. ДВ, бр.20 от 09.03.2021г. и на чл. 136, ал. 11 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), обн. в ДВ, бр.64 от 07.08.2007 г., посл. изм. и доп. ДВ, бр. 16 от 23.02.2021 г. противоречат на чл. 117, чл.126, ал. 2 и чл.6 от Конституцията на Република България.

**КАМАРА НА СЛЕДОВАТЕЛИТЕ
В БЪЛГАРИЯ**